

Den gamle redaktør

Den gamle redaktør

ser sig omkring



i forbindelse med året der gik
i

2018



Den gamle er Henning Pehrson



Den 16. december var der trængsel i stuen, for der blev disket op med Gløgg og æbleskiver. Det er et tilløbsstykke, så vi skal måske anvende menuen noget oftere? Der var ikke en eneste ledig stol at finde. Finn gik vileløst rundt for at finde én, og formanden blandede sig som sædvanligt i alt.



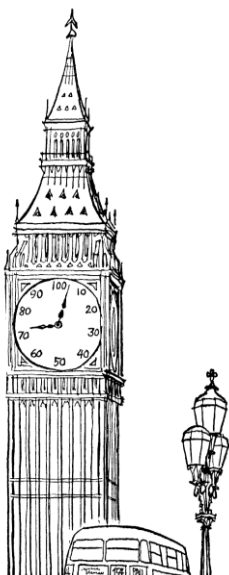
Ifølge nyhederne skulle offentligt ansatte være lønførende. Det må være en sandhed med modifikationer. De julegaver, som jeg har kunnet give mine 3 børn, har sjældent været på højde med dem, som privat-ansatte har kunnet give deres børn. Jeg husker tydeligt en fest, hvor jeg sad ved siden af en virksomhedsejer, og vi kom til at tale om lønforhold. Han tilbød mig på stedet det dobbelte af min tjenestemandsløn, men det

betød også, at jeg skulle rejse væk herfra, og det nægtede familien. Lønførende? Ha!

Kun 2 ting er sikre her i livet: skatterne og døden. Desværre kommer de i den forkerte rækkefølge.



At være gift med en skotte betyder, at man interesseret følger med i, hvad der sker hos naboerne mod vest. F.eks. mht. Brexit. Bliver danskere i England smidt ud og omvendt? Når jeg tænker på pund, shilling og pence, gallons, en mand vejer 12 sten og kørsel på den forkerte side af vejen, så kan de derovre måske også finde på at ændre klokkesystemet? Hvem ved?

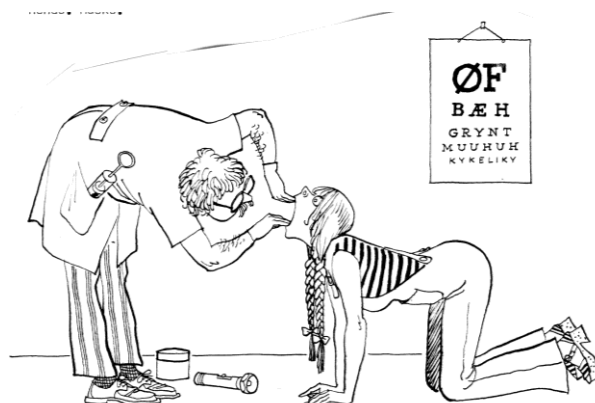




Aviserne har været fulde af historier og fotos om den engelske Prins Harrys forlovelse med en amerikansk dame. Jeg har på fornemmelsen, at vi kommer til at høre mere til dem senere.



1. januar. Lægevagten er løbet ind i store problemer. Lægerne skal betale 4000 kr. om året for at få papirer på, at de er gode nok til jobbet. Jeg kender ikke deres lønforhold, men vil skyde på at det drejer sig om et par timers vagt. Hvad med at tage dyrlægerne med ind i systemet? Jeg har aldrig hørt dem beklage sig!



6. januar.
Nytårsmønstring.



Sædvanen tro blev der taget et foto af medlemmer, der har udmærket sig på en eller anden måde. Jeg tager billedet og er derfor ikke med på det!

De andre er fra venstre:

Niels Møller (25 års medlem), Arne Engstrøm (50 års medlem), Aage Walther Otto (nyt medlem) og endelig John Pedersen (udnævnt til årets mariner 2018). Manden til højre optræder ofte og kendes af alle raske drenge. (Så vidt jeg husker, var det noget med OTA-SOLGRYN reklamer).



Formanden takkede inderligt og med følsom stemme de mange frivillige, der er med til at bære foreningen frem. Han nævnte ikke mig personligt, men jeg er overbevist om, at det var mig, han havde i tankerne.



Kabyssen havde gjort et stort arbejde med de hjemmelavede kransekager, som Walter Storm her stolt viser frem. De var ikke så egale som de fabriksfremstillede, men til gengæld smagte de meget bedre.

Rigabalsam ser altid godt ud, når den anrettes som et anker. Smagen er der delte meninger om, men er det ikke altid sådan mht. medicin? Det er jo virkningen, der tæller!



P.S. Hvad laver den vandskål på kagebakken? Var der nogen, der havde hund med? Er Walter en dyreven? Måske er han vegetar?

Jeg tænker ofte på, hvad en ægte vegetar mener om en kødædende plante!



Fredag d. 12. januar fejrede vores næstkommanderende, Bjarne, sin 70 års fødselsdag i stuen. Der blev affyret salut, og manden ved kanonen var ingen anden end den tidligere chef for Søartilleriet, Hans Harbo- Hansen. Det er en forladerkanon, så Hans mindedes sin ungdom.



Vagtlægeordningen synes at være gået i orden. Regionerne betaler selv de 4000 kr., som lægerne skulle have betalt til dem.

Denne indtægt dækker dermed den tilsvarende udgift.

Kun en universitetsuddannet person kunne opfinde en så viselig løsning på et så uløseligt problem. Lad os vælge ham til skatteminister, næste gang der er folketingsvalg!

Har nogen mon optrådt truende?



Søndag d. 28. januar: For en gangs skyld regnede det ikke, og solen skinnede mellem kl. 10 og 11, så jeg gik ud og kiggede på omgivelserne. Bare skønt.

På døren til butikken hang der et skilt med teksten:

"Ingen rabat til pensionister, for I har haft dobbelt så lang tid som vi andre til at skrabe pengene sammen."

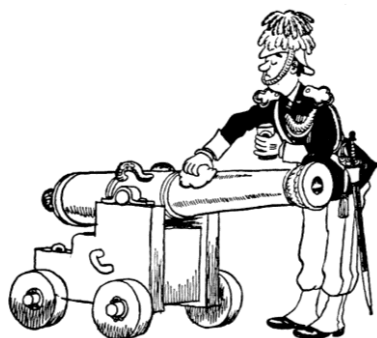


Vinteren faldt i år den **5. februar**, hvor jorden var dækket af 5 centimeter sne.

"Kom så i gang, Henning. Nu har du mulighed for at afprøve den sneskovl, som jeg gav dig i julegave."

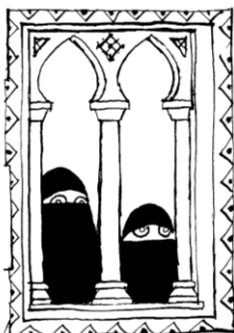
På Grønland besøgte jeg engang en amerikansk radarstation (Dye 1) bygget inde på indlandsisen på en nunatak. Temperaturen var minus 43 grader, og vi havde kun den almindelige marineuniform på. Også her ude midt i ødemarken fandtes humor. Vi kørte i et snespor, der var markeret med stager. Af og til var der på stagerne sat skilte, hvor der med engelsk og dansk blev meddelt, at rabatten var blød og på engelsk: soft ice.

Isen var ca. 3 kilometer tyk, så de 5 cm herhjemme gør mig ikke nervøs.



Ifølge efterretninger har der været en omgang "pudseften" i marinstuen. Jeg har engang for år tilbage deltaget i et sådant arrangement til Kurt Kaysens store glæde, men til trods for min energiske gnubben kunne en forskel på før og efter ikke konstateres. Men så har jeg da prøvet.

Jeg spurgte læreren om, hvorfor storkene flyver sydpå om efteråret, og han svarede, at det er fordi, at der er for langt at gå.
Lærerne ved altså så meget.



I folkettinget bruges mange kræfter på at forbyde det muslimske stofmisbrug uden at bruge ordet: muslimer.

Er et fuldskæg en maske? Må et halstørklæde dække hagen?
Det kniber for mange at holde masken, men skal det nu også forbydes?

7. februar. Generalforsamling i foreningens skyttelav. Minder i stor grad om et bestyrelsesmøde, idet der kun var 2 menige medlemmer udover bestyrelsen. Det gjorde afstemningerne meget mere gelinde, og med 2 mulige stemmer er det vanskeligt at vælte den siddende bestyrelse. Hele bestyrelsen blev derfor genvalgt.

Af en eller anden grund kommer jeg til at tænke på Rusland, jeg ved ikke hvorfor.



Der findes piger, der finder lårkorte kjoler uanstændige. Andre har smukke ben.

9. februar. En amerikansk professor har gjort nogle hjemmestudier og fundet ud af, at et glas rødvin om dagen hindrer fedme og øger mængden af det gavnlige kolesterol.

Jeg ved, at alkohol ikke løser problemerne, men det gør mælk eller vand heller ikke.



Lørdag d. 10. februar: Generalforsamling eller måske rettere admiralforsamling i marinestuen. Stuen var fyldt godt op, og alle forholdt sig i ro, medens formanden fortalt løst og fast om begivenheder i det forgangne år.



Vores næstformand, Bjarne Jensen, blev udnævnt til æresmedlem af foreningen. Jeg tror, at alle var enige om, at det var på tide.



Det er jo et slags ridderslag.



Vores hovmester gennem mange år, Walther Storm, havde besluttet, at han ikke længere ville blive stående i den siddende bestyrelse. Det var dog ikke som tak herfor, at han fik en stor gavepakke, men mere på grund af hans energiske indsats som kokekunstner og bestyrelsesmedlem.



Vores kasserer, Niels Marcussen, gennemgik regnskabet og gjorde os alle opmærksomme på, hvor velhavende vi alle er blevet. Godt gået Niels. Lad dig ikke gå på af de humørforladte, der ikke kan forstå en humoristisk bemærkning.



De kan dræbe enhver interesse for ethvert emne.

Man burde jo have medlidenhed med dem.

Tirsdag 13. februar sent om aftenen gik marineforeningens tidligere æresformand, Prins Henrik, fra borde. Nyhedsmedierne har nu i den grad været præget af at rose den originale, kunstneriske, poetiske og altid glade ambassadør for Danmark. Hvorfor hakkede man altid tidligere på hans væremåde i stedet for at rose ham for hans mange positive sider? Det ville have glædet ham dengang, men nu tror jeg ikke, at det betyder noget for ham. Hvorfor kan vi ikke være gode ved hinanden?

Anerkendelse er en blomst, der overvejende vokser på grave.

I vores forening har vi heldigvis lige udnævnt et æresmedlem og en årets mariner. Godt.



Søndag d. 4 marts.

Ved distriktsskydningen i Kerteminde blev vi nr. 4 af 4 mulige.



Skytsånden var blevet i Svendborg.

Til gengæld synes jeg, at det skal med, at 4 af os fik præmier i morskabsskydningen.

Torsdag d. 8 marts.



Sagen mod ubådsejeren Peter Madsen starter i dag.

Det bliver interessant at se, hvordan han bortforklarer, hvad han tilsyneladende aldrig har gjort.

Kim faldt uheldigvis ned i den rundsav, som han tilfældigvis og til formålet havde anbragt ved foden af lejderen.

Eller hvad?

Torsdag d. 8. marts: Foreningsmiddag. Kabyssen skal igen have tak for en excellent 3-retters menu. Personalet ser vi ikke meget til, da de under hele seancen flintrer rundt for at servicere alle vi andre. Resultatet er derimod til at få øje på. Mogens Jensen lægger ikke skjul på noget.



En del af forsamlingen er her fanget i et øjebliksbillede, hvor der ikke er mad på bordet.

Jeg tror, at det er det, man kalder en betalt spisepause.

En sådan pause er faktisk et stridspunkt ved de igangværende overenskomst forhandlinger. Eller har jeg misforstået noget?



17. marts. Sne, regn, sol, frost, tø og stormvejr.

Endelig en rigtig forårsdag.



DR TV har fået besked på at spare en masse penge. Det kan ses på de mange genudsendelser. Nu bliver der nok flere genudsendelser af genudsendelserne. Jeg tænker på at sende en fotokopi af sidste års licensbetaling! En genindsendelse?



Programmet var elendigt.
Nu håber jeg, at genudsendelsen bliver bedre.

19. april: Kammeratskabsaften. Dejlige gule ærter med alt tilbehør. Kabyssen havde igen skabt de optimale forudsætninger for en dejlig aften – og det blev det. Snakke omkring bordene ville ingen ende tage. Lufter man fælles interesser eller oplevelser?

”Jeg har ikke noget imod, at konen får det sidste ord.
Faktisk er jeg glad, når hun når dertil”



Nogle fordele ved at blive ældre:

1. Dine venner kan nemt holde på dine hemmeligheder, for de kan nemlig heller ikke huske dem.
2. Dit syn og hørelse bliver ikke ret meget dårligere
3. Du vil sandsynligvis være en af de første, der bliver frigivet i en gidselsituation
4. Ingen forventer af dig, at du rejser dig op for en anden i bussen.
5. Ting, du køber nu, når ikke at blive slidt op.



I begyndelsen skabte Gud jorden - og hvilede.
Så skabte Gud manden - og hvilede.
Så skabte Gud kvinden, og siden har hverken Gud eller manden kunnet hvile.

Onsdag d. 25. april: Retssagen mod ubådsejer Madsen fik sit foreløbige slutspil i dag. Livsvarigt fængsel. Hvad ellers? Jeg er glad for, at jeg ikke var hans forsvarer. Jeg synes, at det var modigt af hende at foreslå en straf på 6 måneders fængsel. Jeg ville ikke kunne sige sådan noget uden at komme til at grine. Der fulgte også en del erstatningskrav med. F. eks. skulle han betale udgifterne for advokatbistand. Hvis han bliver sat til at samle klemmer, kan jeg godt se, at en livstidsdom absolut er nødvendig. Kræver det en stor intelligens at samle en klemme?

Onsdag d. 25. april: Skyttelavet holdt sin sæsonafslutning i marinestuen med deltagelse af koner og kærester. Kabysen serverede igen en dejlig menu sammen med afsyngningen af et par sange og uddeling af flasker til nogle få, som havde gjort sig fortjent til denne ære.



Bordet var så flot dækket, at ingen turde sætte sig dertil. I stedet mindede situationen om indledningen til et afdansningsbal. Dog sad pigerne ikke på den ene side, mens drengene var på den anden.

Marineforeningens kasserer prøver har at finde løsningen på livets 3 store problemer:

1. Hvor kommer jeg fra?
2. Hvem er jeg?
3. Hvor kommer alle de tomme flasker fra?





Forklaringen på problem nr. 3 lå måske lige for.

Der var mange, der ingen præmie fik.
Jeg ved, hvordan de følte tilværelsens enorme
uretfærdighed!!



Jeg var på biblioteket for at finde bogen: "Manden – det overlegne
køn."

Fandt du den?

Ja. På hylden med "Overtro."

28. april: Overenskomstforhandlingerne sluttede i dag med et forlig. Mange er glade, men det skyldes i høj grad, at man har undgået en stor og dyrebar konflikt. Lærerne ude i landet er dog ikke særlig glade. Man har ikke fået fjernet den lov, der ved forrige overenskomst blev trukket end over hovedet på dem. Problemet er, at alle jo har gået i skole og dermed ved, at en lærer aldrig laver noget og tilmed får penge for det.

Personligt husker jeg det helt anderledes.





Pensionerede skolelærere er normalt sure.
De mangler ferierne.

Konen har smidt mig ud.

Hun spurgte mig, om jeg syntes, at hun var ved at blive for tyk.

Jeg svarede, at hvis hun var mit badedyr, så ville jeg holde op med at puste.



5. maj: Efter højtideligheden fredag aften i Sct. Nicolai Kirke afholdtes lørdag en højtidelighed i Sct. Jørgens Park for omkomne søfolk i verdenskrigene. Solen strålede, som den gjorde det for 73 år siden.

Jo, jeg husker det!

Af rent historiske hensyn har jeg taget en bunkers med.

I Horsens fejrede vi befrielsen den 1. maj, men det er en anden historie.

Selv på første sal var der tilhørere til fællessangen.

Det er et dejligt sted vi bor!





Torsdag d. 10 maj: Kristi Himmelfartsdag. Marchen til krigergravene foregik i varmt solskin, men afsluttedes med tordenbrag og regnskyl. Det er en fryd for øjet at gå rundt i, hvad jeg vil kalde en park som denne.

Hvorfor ser du så ulykkelig ud?
Jo. Min kone skal til Skotland i 14 dage.
Derfor behøver du da ikke at være ked af det.
Jo, for ellers tager hun ikke af sted.



Maj måned 2018 har været af den varme slags. Halvvejs igennem måneden havde vi flere "sommerdage" end i hele 2017.

Nu klager bønderne over tørken, men det kunne vel forventes.
Vi andre nyder vejret.



Her er et billede af min græsplæne.
Optimisten i mig siger, at jeg ikke behøver at slå græs foreløbig.

Pessimisten siger: Skal det være et jordbær?



Min kone er stukket af med min bedste ven.
Hvem er det?
Det ved jeg ikke. Jeg har aldrig mødt ham.



26. maj:

Fra vores æresformands 50 års fødselsdag:



Svendborg
marineforening var godt
repræsenteret ved nr. 3
fra højre, som længe
stod sammen med de
andre og ventede.

Andre sad bare ned
og kiggede på.



Tirsdag d. 5. juni. Faders dag og marineforeningens éndagstur til Ebeltoft.

38 veloplagte deltagere deltog denne solskinsdag i en hyggelig og veltilrettelagt tur over i hovedlandet for at beundre Fregatten Jylland og udstillingen med de mange flotte skibsmodeller. (og for det gode selskab) Frokosten blev indtaget i den lokale marineforening.



Reklame for Bergholdt eller Marineforeningen?

Undervejs blev der serveret morgenkaffe med rundstykker og efterfølgende medicin fra Dr. Nielsen.





Bagenden her har altid imponeret mig.
Den storslåede rigning
aftvinger respekt.

Et frygtindgydende skue!

Hvilke skader kunne nogle
sådanne ikke forårsage?



3 store kanoner



I udstillingsbygningen var der et spejl, så jeg benyttede lige lejligheden til at tage et foto af mig selv, så en mulig læser kan se, hvem det er, der skriver dette.



Kære Herbert. Hvorfor har du da smidt din nydelige unge kvindelige lejer ud?

Jo. Jeg stoler ikke på mennesker, der stopper papir i nøglehullerne!

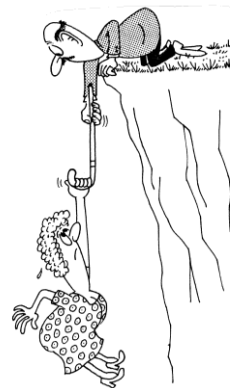
10. juni: Putins valg af Trump som USA's præsident har været et godt valg. Trump har nu gjort alle andre nationer (bortset fra Rusland) til sine uvenner med sin uværdige optræden og handlinger (han minder mig stadig om Mussolini), og nu kalder han Canadas leder for noget meget nedværdigende. Det vestlige sammenhold er under opløsning. Er der ingen i Kongressen, der kan se, hvilken besynderlig mand de har som præsident?

VM i fodbold afholdes i år i Rusland, og når Trump er med på holdet, forstår jeg Putins glæde.



I den næste lille måneds tid er der fodbold i fjernsynet. Som absolut ikke-fodbold-interesseret gruer jeg allerede for det. Hver aften, og i den bedste sendetid, er man på alle kanaler tvunget til at glo på det.

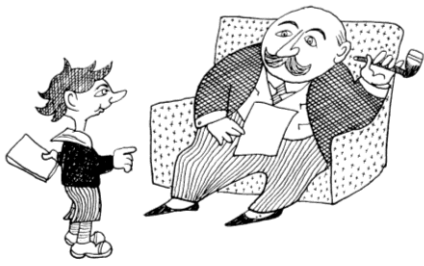
Hvad er definitionen på fodbold? Jeg vil beskrive det sådan: At anbringe en lille kugle på den store kugle og så sparke til den lille uden at ramme den store.



Får jeg så lov til at se den fodboldkamp eller ej?

Men værst af alt: en reporter, der spørger det vindende holds målscorer: "Hvordan føler De det"? Jeg venter stadig på, at han svarer: "Jeg har det ad h..... til". Det ville være dejligt til en afveksling. Et dumt spørgsmål giver et dumt svar. Og pinlige spørgsmål

Og noget mere hjemligt: I dag er det nøjagtig 1 måned, siden der sidst faldt regn i Svendborg. Jeg vander troskyldigt mine jordbær hver aften, men resultatet er noget, som selv solsorterne ignorerer.



Far. Er det rigtigt, at i nogle arabiske lande kender manden ikke konen, før han gifter sig med hende? Det finder også sted herhjemme, min dreng

Onsdag d. 13. juni: En udsøgt skare af vore medlemmer var denne aften inviteret til en øvelse med marinehjemmeværnet og helikopter-redningsvæsenet. Desværre var helikopteren i gang med at redde nogle andre et andet sted, så helikopterøvelsen blev uden helikopter. Vi fik dog en hyggelig aften ombord med foredrag om kutterens indsats i en nødsituation, men også om nye unge medlemmers oplæring i betjening af, hvad jeg vil kalde en speedbåd.



Det nymodens grej her skulle lige have noget frisk luft, som gæsten giver den med en god gammeldags fodpumpe.

Med isklumper i vandet ville en sådan fart være problematisk på Grønland, så vores 3 knob dengang var måske fornuftigt nok, hvis vi ellers kunne få startet motoren.





Hvorfor forsøgte De at køre fra færdselspolitiet?

Jo. En færdselsbetjent er løbet med min kone, og nu troede jeg, at han ville aflevere hende igen.



"Hvad ville du sige, hvis en anden mand løb med mig?"

"At han ikke behøvede at løbe."

I øfgle en uerndsøeglse på Cmabrigde Uinvertisy, bteyedr det ikke noget i hivklen rkækefløge bgotsavrene såtr i et ord, det esente vgitgie er at det frøtse og sdiste bgosatv i odret er på de rtete padlser. Rseten kan ingie vloaypk men du vil stadig vræe i snatd til at lsæe det. Det er frodi den mnenesekilge hejrne ikke lesær hevr bgotsav, men ordret som en hleehd.

For den fartglade bilist. Medbring salmebogen. Disse salmer kan være nødvendige:

Ved 80 km i timen: Ingen er så tryk i fare.

Ved 110 km i timen: Nærmere Gud til dig.

Ved 160 km i timen: Jeg er på vej til himmelen.

Ved 220 km. i timen: Jeg er i Herrens hænder.

Lørdag d. 23. juni: Sankt Hansaften i marinestuen og andre steder.

Her i stuen var der "Full House."

Sammen med et 6 mands orkester var vi i alt 80 festglade mennesker samlet for at nyde kabyssens 3-retters menu.





Grundet det tørkeramte landskab var der nedlagt forbud mod afbrænding af hekse, så i år behøver vi ikke at finde ud af, om nogen af vore damer er forsvundet.



Niels Marcussen er klar over, at myndighederne i disse tørketider opfordrer os alle til at spare på vandet, så han forsøgte at snige sig forbi mig med hele 2 dunke vand. Af ansigtsudtrykket kan man godt se, at han er klar over sin illoyale opførsel! Et nyt emne for afpresning?

Senere ignorerer han den fremstrakte hånd, og lader som om han overhovedet ikke har bedt om vandet!

Husk: Svømning er ikke en idræt!
Det er en måde at undgå at drukne på.



Jeg har lovet ham her ikke
at røbe hans identitet, for
han blev ved med at gå
rundt og kramme
fremmede damer.
Mon han brugte samme
metode ved bilsalg?



For en kort stund troede jeg, at
Hans havde fået Trump frisure!
Men, så
Jeg tror, at det ville klæde ham.
Trump altså.

Frede fortæller rystende
historier fra hønseavlernes
seneste udgave af
månedssbladet "Kluk".



Ham her udtrykker elegant sin mening om hele arrangementet.



Ellers går livet sin vante gang i stuen.

Grundet den meget varme og tørre sommer går ølsalget strålende.

Næstkommenderende sørger for, at ingen sniger sig ud med en tom flaske. Når jeg samler tomme flasker sammen ude i byen, får jeg en krone pr. flaske. Derfor!

Danmark er blevet sparket ud af ottendedelsfinalen. Det skulle betyde bedre fjernsyn igen, men nej. Nu knokler nogle skøre mennesker rundt på cykler i den næste måneds tid, og så kan seerne overvære, hvordan cyklisterne styrter, brækker arme og ben eller slår sig ihjel. **Og i farver.** Så ser man bedre blodet. I optaktsudsendelsen viste de nogle af de bedste styrt. Bwadr. (Citat fra "radiserne")



Jeg rejser hjem til mor et par dage. Er der noget, jeg kan gøre for dig?

Nej tak. Det er nok.



Hun: Jeg sidder og tænker på vores bryllupsdag. Det var den bedste dag i mit liv!

Han: Ja. Jeg tror ikke, at jeg før har set nogen så lykkelig!

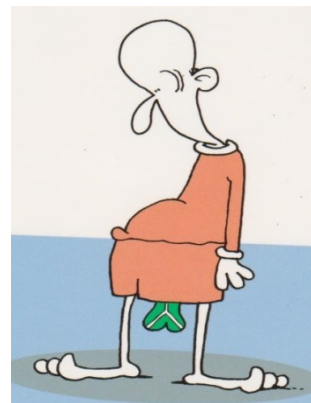
Apropos din far, hvordan har han det det?

Og så var vi igen på en smuttur til England/Skotland, men grundet Ryan Air blev den længere end beregnet. Vi stod bare derovre og kunne ikke komme hjem. Ingen underretninger fra selskabet udover en mail, der tilbød en rabat på 129 kr. på vores næste rejse. Det er da rart at vide.

Vi fejrede en 100 års fødselsdag, uden at fødselaren døde, men der var gang i den.

Vejret var nogenlunde lig med vores vejr herhjemme – høje temperaturer og ingen regn.

Jeg overvejede at købe mig et par shorts, men prøverummet viste mig, at det nok ikke var en god ide – tyngdekraften afslørede for meget.

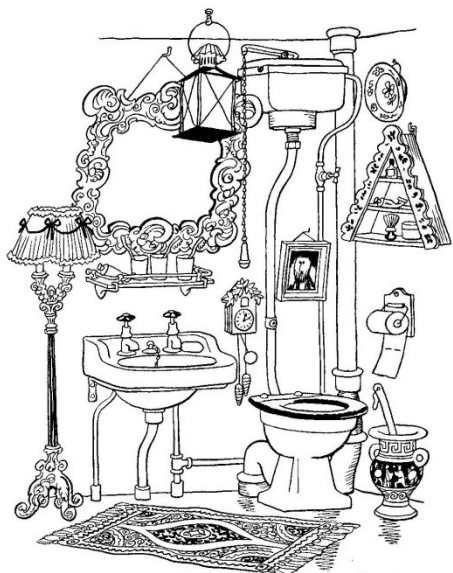


Pengene derovre er også ændret. De pengesedler, som jeg havde gemt fra sidste år, dueede ikke længere, hvilket gav problemer, da jeg skulle betale taxachaufføren for vores første tur. Han nægtede at tage imod dem, og hvad gør man så? Man bruger sit creditcard, selvfølgelig. Men det virkede heller ikke. Skulle først aktiveres.

Hvordan gør man det midt om natten på en stille villavej?

Tililende naboer ydede mig dog et midlertidigt lån.

Skyldes tilliden, at de kender mig, eller måske, at de ikke kender mig?



Vores værtindes mand døde for en del år siden, og hele hjemmet bærer et vist præg af det.

Jeg kan godt lide, at man selv på offentlige toiletter i Edinburgh kan sætte tingene på plads.



En af fordelene ved at køre med lokal bus er, at man ikke behøver at spekulere over, om man skal stoppe eller køre.

Måske manden på billedet er anbragt der for at forklare, hvordan man skal forstå lyssignalerne.

Hvilke andre steder i verden end Skotland vil man gå så langt for at undgå at betale for lånet af en stige?



Jeg benyttede også lige lejligheden til at få min beholdning af whisky suppleret op.
Der er så mange forskellige slags whiskies, at det er svært at finde den rette, så beholdningen er ret omfattende.



Den tidligere aflyste øvelse med helikopteren blev gennemført uden min deltagelse, men andre fik nogle gode optagelser af den nærgående én af slagsen.

2. august. Gammel torvedag.

Vi har en god forening, og nogle unge mennesker vil gå til yderlighederne for at blive optaget som medlem.



19. august. Fregatskydning i Christiansminde.

Vi mødtes kl. 0900 til morgenmad og en enkelt, givet af den afgående fregatkaptajn.

Kl. 1230 var den svenske fregat sænket, og folk, som havde udmærket sig under kampen, blev hædret.

Kabyssen serverede sild og skipperlabskovs til alle.



Det første sejl, Blændsejlet, blev nedskudt af Jim Lindegård og det gav ham titlen af Kanonkommandør.



Den afgående kaptajn, Johnny Ibsen, viste sit mandsmod og blandede sig med den menige besætning og nedskød Fore Bramsejl, hvilket gav ham titlen af Topgast.



Steen Molnit nedskød Fore Merssejl, og det gav ham titlen Kanonér.

Niels Rasmussen nedskød Fokken, og han kan nu kalde sig Sejl Kvartermester.





En anden Niels, nemlig Marcussen, nedskød Store Bramsejl, så udover at være ny Fregatkaptajn kan han blande sig med besætningen som Signalgast og lytte til sladder.



Mads Fredeløkke nedskød Store Merssejl og er derfor udnævnt til Krudtlanger.

Storsejlet blev nedskudt af Mogens Gertz, som derfor kan kalde sig Bådsmand



Gert L. Hansen er i sig selv et lys, så som tak for at nedskyde Berginersejlet blev han udnævnt til Lanternegast.



Erik Baagøe nedskød Mesanen og er derfor den nye Kadet.

Og trods et omfattende forarbejde fra alle vi andre kunne Niels Marcussen først i skud nr. 154 få ramt det svenske krudtkammer.

Han er derfor nu med i den lille succesombruste forsamling, der først efter føje år atter kan deltage i forsøgene på at ramme krudtkammeret.



Vore damer deltog i deres egen skydekongurrence, som blev vundet af



Stella Fog

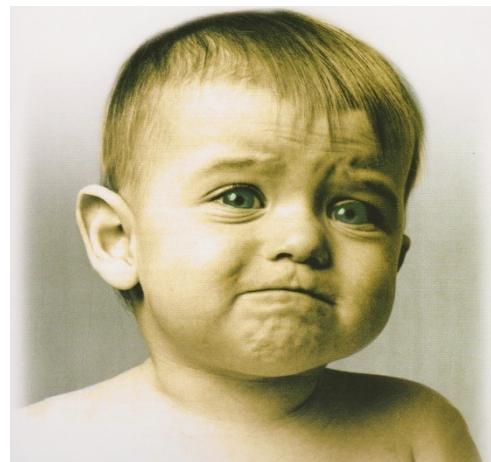
med Mary Pehrson på 2. pladsen





og Karin Ibsen på 3. pladsen.

Som det fremgår af ovennævnte billeder, fik jeg ikke selv nogen titel, men da jeg gerne vil mænge mig med de fine, bringer jeg her et ungdomsbillede af mig selv, der tydeligt viser min sindstilstand efter skydningen,



... og når man tager i betragtning, hvordan man kan ramme krudtkammeret ved at sigte på denne måde, så græmmes jeg.

Den afgående kaptajn, Johnny Ibsen, overrækker her det synlige bevis på værdigheden, sovsekanden, til sin afløser, Niels Marcussen. Førstnævnte ser meget



lettet ud, medens arvtageren tilsyneladende ikke er klar over det medfølgende ansvar.

September 6: H. M. Dronningen besøger Svendborg.

Hele byen var oppe på tæerne for at byde majestæten velkommen.



Marineforeningen viste vore fredelige hensigter ved kun at affyre nogle af de medbragte kanoner ved ankomsten, men...

...til trods herfor holdt man folk i god afstand fra skibet.

Jeg tror, at mange gerne ville trykke hende i hånden.

Jeg gjorde det for mange år siden, både hende og hendes mor, og jeg husker, at jeg sagde: "Lad mig gi' en hånd."



Vi skulle have dem og hendes far med ud og sejle en tur Fra Uumanak og ind til Uumanatsiak på Grønland. De kom sejlene i en chalup og skulle selv kravle op ad vores lille lejder.

Der var ikke noget kongeligt over den, og da det var mig, der skulle tage imod dem, var jeg også den nærmeste til at give dem en hånd.

P.S. Det er ikke Kong Frederik og Dronning Ingrid, der her er med på billedet.



Der var i dag mange mennesker på kajen, og hun opdagede slet ikke, at jeg stod længere til venstre for hende. Selvom jeg dengang var ansat i hendes fars rederi og selv syntes, at jeg så godt ud, tog hun min hånd uden at komme med nogen bemærkninger om mit gode udseende.

Jeg er sikker på, at det er mig, hun kigger efter her på billedet!



Det var en varm sommerdag, og så gør det godt med en enkelt hof.



10. september. Marineforeningens årlige 4-dages tur gik denne gang til Bremen. Jeg havde over for Moira understreget, at hun kun skulle tage det mest nødvendige med på turen, men vi har et forskelligt syn på, hvad der er nødvendigt. Det voldte problemer at få mine få ting med ind i bilen.



Undervejs gjorde vi flere ophold, dels for at strække benene, men også for at fylde slunkne maver. Eriks skæve ben **kan** bare ikke rettes ud!

Vort hotel var **Zur Post** med gode værelser, men uden restaurant. Meget ejendommeligt. Vores 3 aftensmåltider foregik derfor i nabohuset! Det skulle hver dag være en 3-retters menu, men det fik vi kun på aften nr. 2. De 2 andre aftener skulle man gå en ekstra gang til buffeten for at komme op på 3 retter!



Jeg nyder altid at efterlade et rodet værelse for så at komme hjem til et nydeligt ét med rene håndklæder og en redt seng. Længe leve stuepigerne!

Dag 2 besøgte vi i Papenburg Meyers værft, hvor man bygger luksuslinere på samleband. Billedet her ligner et moderne betonbyggeri, men er bagbords side på verdens næststørste luksusliner.



Vorherre, som her er iført broget kjole, holder hånden over hele værftet. Skibene bliver bygget indendørs!
I tørvejr!
I meget store haller.

Hvis jeg engang ville på et krydstogt med sådan en mastodont, skulle jeg bruge de første 14 dage på at finde ud af, hvor jeg boede.





Dag 3.

Bustur til Bremerhaven, hvor vi mere eller mindre behændigt synede Hitlers sidste u-Boot som aldrig kom i brug.

Frokosten indtog vi på en mindre restaurant. Vores chauffør, Henning, gjorde alt hvad han kunne for at spare vore trætte ben, men her kom han for tæt på udliggeren på restaurantens skilt med det resultat, at han knuste et par vinduer på bussens bagbords side.

Bussen måtte ikke køre videre, så en afløser blev bestilt i Bremen. Jeg lovede Henning ikke at bruge dette billede, men på det tidspunkt havde vi nydt den Gin og Tonic, som vores "normale" chauffør, Preben, telefonisk havde tildelt os, og man lover så meget, når man har fået noget at drikke!



Henning kørte bussen til et nærliggende værksted, som satte et par plader for vinduerne og voila – han kunne hente os på hotellet næste morgen. Alles gutes. Vi brugte kun et par timer på at mobbe ham.

Vi foretog en havnerundfart, hvor vi blandt meget andet også så de store "æsker", der sejler biler til og fra Østen. 6000 ad gangen.

Det småregnede på hele turen, men vi sad godt beskyttet under plastiktaget.

Der blev serveret en tynd kop kaffe uden kage, så kun bønner kunne hjælpe her.



Dag 4. Afgang Bremen, men først lidt tid til selvunderholdning. De af selskabet, der endnu kan gå, gik på byvandring i byen, mens andre betragtede livets gang på en mere behagelig måde. Jørgen Klos viser her, hvor byens rådhus ligger. Eller var det, hvor man kunne købe øl?

Ja. Det må det være!



Vi tog en mindre omvej via Wischhafen, hvor vi uden søsyge krydsede Elben til Glückstadt, og så gik turen videre via Flegggård til Svendborg, hvor vi ankom efter mørkets frembrud, godt trætte efter 4 gode dage.

Der blev taget et fællesbillede af deltagerne i turen af Erik Bodal, men til trods for adskillige anmodninger fra mig om at få et eksemplar af billedet, har han stadig ikke sendt mig et.

Jeg må derfor advare andre mod denne form for sløseri ved at bringe et foto af Erik og en træmand.

Det er træmanden i baggrunden.

P.S. Jeg så også, at Erik i Bremen til sin morgenmad spiste en kogt, ufødt fugleunge.



Når man som jeg har orden i sagerne, er det irriterende at skulle vente på sådan en bagatel. Og trusler bruger jeg kun sjældent, men 12 timer senere var billedet her.





Jeg blev stoppet af en betjent, fordi jeg havde kørt over for rødt. Jeg nægtede selvfølgelig kategorisk i 5 minutter, men min kone ødelagde det hele ved at sige, at han godt kunne spare sig, fordi jeg altid bliver så påståelig, når jeg er fuld.

Den forgangne sommer indeholdt 72 sommerdage. Dvs. med en temperatur på over 25 grader celsius.

Det får mig til at mindes gode gamle dage, hvor jeg på en lille sydhavsø på den anden side af kloden blev kronet omgivet af smukke hula-hula piger, som var iført bastskørt og kokosnødder. Men det er en helt anden historie.

Nu er det efterår. Bladene falder, temperaturerne falder, det engelske pund er faldet, jeg er faldet over en stol, Moira er faldet for et par sko – alt sammen den rene elendighed. Den eneste trøst er, at der nu kun er et halvt år til dagene igen bliver længere end nætterne.

Skyttelavet er gået i gang med den nye sæson. Hver onsdag aften fra kl 1830 øver vi os i at blive bedre end sidste år. Jeg har fundet ud af, at grunden til, at jeg somme tider rammer pletten, er, at jeg er for doven til at ryste på hånden.

Oktober 4: Ålegilde. En stuefuld medlemmer mødte traditionen tro op denne aften for at mæske sig i stegte ål og persillesovs.





På den ene side var Walter stolt over de store mængder af ål, der her lå på lit de parade og bare så godt ud.

På den anden side viste Jørgen, at han havde brug for en tredje hånd for at overkomme begejstringen over de mange herligheder.

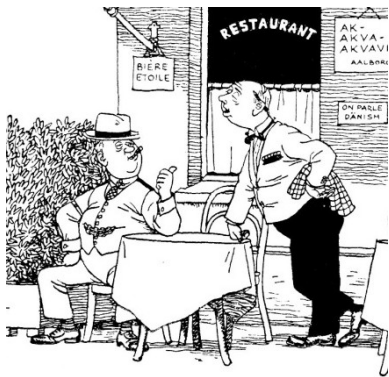


Min nabo er en tøffelheld.

Da hans kone blev gravid, turde han ikke engang sige, at han er steril.

Størrelsen af græskar varierer åbenbart. Rekord i Danmark blev slået i går med et styk, der vejede over 600 kg. Når man skal have dagens suppe i de varmere lande, er det altid græskarsuppe. Jeg hader græskarsuppe, men nu begynder jeg at forstå, hvorfor man altid har suppe af denne art. I skolehaverne i sin tid dyrkede jeg et græskar, men det var kun på størrelse med et knyttet barnehoved.





Ham dér ved nabobordet er fuld og sidder og snorker.
Hvorfor smider De ham ikke ud?

Tror De at jeg er dum? Jeg har vækket ham 4 gange, og hver gang betaler han sin regning.

Hans Mæng vil ikke have, at jeg bruger fotografier af ham her på siden. Jeg har set dem, så det kan jeg godt forstå!



Jeg har nået den alder, hvor jeg ved, hvad der er værd at vide, og på en god dag kan jeg også huske noget af det.

De siger, at Deres familie går helt tilbage til Adam og Eva.
Så var familien vel også med på Noas Ark?
Nej. Min familie havde sin egen båd.



Søndag d. 4. november: Bankofest.

Der var igen full house i stuen, da Bjarne og hans raske svende arrangerede et 4 timers bankospil med masser af store og gode præmier. Personligt mener jeg, at spillet i år var meget bedre end sidste år, men det skyldes sikkert, at jeg til forskel fra sidste år vandt 2 præmier. Godt initiv, Bjarne.



Jeg var til bankospil i går aftes og vandt en hel flaske snaps.
Da jeg skulle hjem, var jeg bange for at styrte med cyklen og smadre flasken, så jeg skyndte mig at drikke den. Det var smadder heldigt, for jeg væltede 7 gange.

Scener fra et ægteskab!



Hvornår fandt De ud af, at Deres kone er så egoistisk?

Ved vores bryllup, da jeg ikke måtte komme med på vores bryllupsbillede.

Du må da være total idiot, når du lånte ham 20.000 kr.
Vidste du ikke, at han ville stikke af med din kone?
Jo.



Hun: Lægen sagde, at jeg havde ben som en syttenårig.

Han: Såh, og hvad sagde han så om din fyrreårige hængerøv?

Hun: Vi snakkede slet ikke om dig.

Kære chef. Jeg må desværre melde mig syg, fordi min kone har brækket benet.

Hvad har det med Dem at gøre?

Jo. Det var mit ben, hun brækkede.



Forresten Anton. Der står i avisen, at den præst, der viede os, er blevet myrdet i aftes.

Nå, men du ved jo, at jeg var hjemme hele aftenen, så mit alibi er i orden.

Jeg ønsker mig en mink i julegave.

Det er OK med mig, når bare du selv holder buret rent.



Julemanden og hans hjælpere den 25. december.



